

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר כִּי יִדְבַר
 אֲלֵכֶם פְּרַעֲהַ לֵאמֹר תִּגְזוּ לָכֶם מוֹפֵת וְאִמְרַת אֶל־
 אַהֲרֹן קִזּוּ אֶת מִטְךָ וְהִשְׁלַךְ לִפְנֵי פְרַעֲהַ יְהִי לְתַנּוּן:
 וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פְּרַעֲהַ וַיַּעֲשׂוּ כִן כַּאֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה וַיִּשְׁלַךְ אַהֲרֹן אֶת־מִטְהוֹ לִפְנֵי פְרַעֲהַ
 וּלְפָנָי עֲבָדָיו וַיְהִי לְתַנּוּן:⁹ וַיִּקְרָא גַם־פְּרַעֲהַ לַחֲכָמִים
 וּלְמַכְשָׁפִים וַיַּעֲשׂוּ גַם־הֵם חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם בְּלִהְטִיתָם
 כֶּן: וַיִּשְׁלִיכוּ אִישׁ מִטְהוֹ וַיְהִיו לְתַנּוּנִם וַיִּבְלַע מִטְהַר
 אַהֲרֹן אֶת־מִטְתָּם:¹⁰ וַיַּחְזֹק לֵב פְּרַעֲהַ וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם
 כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:¹¹ וַיֹּאמֶר

יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּבֹד לֵב פְּרַעֲהַ מֵאֵן לְשַׁלַּח
 הָעָם: לָךְ אֶל־פְּרַעֲהַ בְּבִקְרַת הַנָּה יֵצֵא הַמִּיָּמָה

וְנִצַּבְתָּ לְקִרְאָתוֹ עַל־שַׁפַּת הַיָּאֵר וְהִמְטָה אֲשֶׁר־נִהְפְּףָה
 לְנַחֵשׁ תִּקַּח בְּיָדְךָ: וְאִמְרַת אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים
 שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי בַמִּדְבָּר
 וְהִנֵּה לֹא־שָׁמַעְתָּ עֲדַכֶּה:¹² כֹּה אָמַר יְהוָה בְּזֹאת תִּדְעַ
 כִּי אֲנִי יְהוָה הַנֵּה אֲנֹכִי מִכָּה | בַּמַּטֶּה אֲשֶׁר־בְּיָדִי עַל־
 הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר וְנִהְפְּכוּ לְדָם:¹³ וְהִדְגָה אֲשֶׁר־בַּיָּאֵר
 תָּמוּת וּבֹאֵשׁ הַיָּאֵר וְנִלְאוּ מִצְרַיִם לְשִׁתּוֹת מַיִם מִן־
 הַיָּאֵר:¹⁴ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

אָמַר אֶל־אַהֲרֹן קַח מִטְכָּה וְנִטְהַרְיָדְךָ עַל־מִימֵי מִצְרַיִם
 עַל־נִהְרָתָם | עַל־יְאִרֵיהֶם וְעַל־אֲגַמֵיהֶם וְעַל כָּל־מְקוֹה
 מִימֵיהֶם וַיְהִי־דָם וַיְהִי דָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
 וּבַעֲצִים וּבַאֲבָנִים:¹⁵ וַיַּעֲשׂוּ כֵן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר | צִוָּה
 יְהוָה וַיִּרַם בַּמַּטֶּה וַיַּךְ אֶת־הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר לְעֵינֵי
 פְּרַעֲהַ וּלְעֵינֵי עֲבָדָיו וַיִּהְפְּכוּ כָל־הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר
 לְדָם וְהִדְגָה אֲשֶׁר בַּיָּאֵר מָתָה וַיָּבֹאֵשׁ הַיָּאֵר וְלֹא
 יָכְלוּ מִצְרַיִם לְשִׁתּוֹת מַיִם מִן־הַיָּאֵר וַיְהִי הַדָּם בְּכָל־
 אֶרֶץ מִצְרַיִם:¹⁶ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם בְּלִטְיָהֶם
 וַיַּחְזֹק לִב־פְּרַעֲהַ וְלֹא־שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 יְהוָה:¹⁷ וַיִּפֶן פְּרַעֲהַ וַיָּבֵא אֶל־בֵּיתוֹ וְלֹא־שָׁת לְבוֹ גַם־
 לְזֹאת:¹⁸ וַיַּחְפְּרוּ כָל־מִצְרַיִם סְבִיבַת הַיָּאֵר מַיִם לְשִׁתּוֹת
 כִּי לֹא יָכְלוּ לְשַׁתֵּת מִמִּימֵי הַיָּאֵר:¹⁹ וַיִּמְלֵא שְׁבַעַת
 יָמִים אַחֲרֵי־כֵן יְהוָה אֶת־הַיָּאֵר:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פְּרַעֲהַ וְאִמְרַת אֵלָיו

וְנִצַּבְתָּ לְקִרְאָתוֹ עַל־שַׁפַּת הַיָּאֵר וְהִמְטָה אֲשֶׁר־נִהְפְּףָה
 לְנַחֵשׁ תִּקַּח בְּיָדְךָ: וְאִמְרַת אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים
 שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי בַמִּדְבָּר
 וְהִנֵּה לֹא־שָׁמַעְתָּ עֲדַכֶּה:²⁰ כֹּה אָמַר יְהוָה בְּזֹאת תִּדְעַ
 כִּי אֲנִי יְהוָה הַנֵּה אֲנֹכִי מִכָּה | בַּמַּטֶּה אֲשֶׁר־בְּיָדִי עַל־
 הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר וְנִהְפְּכוּ לְדָם:²¹ וְהִדְגָה אֲשֶׁר־בַּיָּאֵר
 תָּמוּת וּבֹאֵשׁ הַיָּאֵר וְנִלְאוּ מִצְרַיִם לְשִׁתּוֹת מַיִם מִן־
 הַיָּאֵר:²² וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 אָמַר אֶל־אַהֲרֹן קַח מִטְכָּה וְנִטְהַרְיָדְךָ עַל־מִימֵי מִצְרַיִם
 עַל־נִהְרָתָם | עַל־יְאִרֵיהֶם וְעַל־אֲגַמֵיהֶם וְעַל כָּל־מְקוֹה
 מִימֵיהֶם וַיְהִי־דָם וַיְהִי דָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
 וּבַעֲצִים וּבַאֲבָנִים:²³ וַיַּעֲשׂוּ כֵן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר | צִוָּה
 יְהוָה וַיִּרַם בַּמַּטֶּה וַיַּךְ אֶת־הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר לְעֵינֵי
 פְּרַעֲהַ וּלְעֵינֵי עֲבָדָיו וַיִּהְפְּכוּ כָל־הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר
 לְדָם: וְהִדְגָה אֲשֶׁר־בַּיָּאֵר מָתָה וַיָּבֹאֵשׁ הַיָּאֵר וְלֹא־
 יָכְלוּ מִצְרַיִם לְשִׁתּוֹת מַיִם מִן־הַיָּאֵר וַיְהִי הַדָּם בְּכָל־
 אֶרֶץ מִצְרַיִם:²⁴ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם בְּלִטְיָהֶם
 וַיַּחְזֹק לִב־פְּרַעֲהַ וְלֹא־שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 יְהוָה:²⁵ וַיִּפֶן פְּרַעֲהַ וַיָּבֵא אֶל־בֵּיתוֹ וְלֹא־שָׁת לְבוֹ גַם־
 לְזֹאת:²⁶ וַיַּחְפְּרוּ כָל־מִצְרַיִם סְבִיבַת הַיָּאֵר מַיִם לְשִׁתּוֹת
 כִּי לֹא יָכְלוּ לְשַׁתֵּת מִמִּימֵי הַיָּאֵר:²⁷ וַיִּמְלֵא שְׁבַעַת
 יָמִים אַחֲרֵי־כֵן יְהוָה אֶת־הַיָּאֵר:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פְּרַעֲהַ וְאִמְרַת אֵלָיו
 וְנִצַּבְתָּ לְקִרְאָתוֹ עַל־שַׁפַּת הַיָּאֵר וְהִמְטָה אֲשֶׁר־נִהְפְּףָה
 לְנַחֵשׁ תִּקַּח בְּיָדְךָ: וְאִמְרַת אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים
 שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי בַמִּדְבָּר
 וְהִנֵּה לֹא־שָׁמַעְתָּ עֲדַכֶּה:²⁸ כֹּה אָמַר יְהוָה בְּזֹאת תִּדְעַ
 כִּי אֲנִי יְהוָה הַנֵּה אֲנֹכִי מִכָּה | בַּמַּטֶּה אֲשֶׁר־בְּיָדִי עַל־
 הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר וְנִהְפְּכוּ לְדָם:²⁹ וְהִדְגָה אֲשֶׁר־בַּיָּאֵר
 תָּמוּת וּבֹאֵשׁ הַיָּאֵר וְנִלְאוּ מִצְרַיִם לְשִׁתּוֹת מַיִם מִן־
 הַיָּאֵר:³⁰ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 אָמַר אֶל־אַהֲרֹן קַח מִטְכָּה וְנִטְהַרְיָדְךָ עַל־מִימֵי מִצְרַיִם
 עַל־נִהְרָתָם | עַל־יְאִרֵיהֶם וְעַל־אֲגַמֵיהֶם וְעַל כָּל־מְקוֹה
 מִימֵיהֶם וַיְהִי־דָם וַיְהִי דָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
 וּבַעֲצִים וּבַאֲבָנִים:³¹ וַיַּעֲשׂוּ כֵן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר | צִוָּה
 יְהוָה וַיִּרַם בַּמַּטֶּה וַיַּךְ אֶת־הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר לְעֵינֵי
 פְּרַעֲהַ וּלְעֵינֵי עֲבָדָיו וַיִּהְפְּכוּ כָל־הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר
 לְדָם: וְהִדְגָה אֲשֶׁר־בַּיָּאֵר מָתָה וַיָּבֹאֵשׁ הַיָּאֵר וְלֹא־
 יָכְלוּ מִצְרַיִם לְשִׁתּוֹת מַיִם מִן־הַיָּאֵר וַיְהִי הַדָּם בְּכָל־
 אֶרֶץ מִצְרַיִם:³² וַיַּעֲשׂוּ־כֵן חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם בְּלִטְיָהֶם
 וַיַּחְזֹק לִב־פְּרַעֲהַ וְלֹא־שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 יְהוָה:³³ וַיִּפֶן פְּרַעֲהַ וַיָּבֵא אֶל־בֵּיתוֹ וְלֹא־שָׁת לְבוֹ גַם־
 לְזֹאת:³⁴ וַיַּחְפְּרוּ כָל־מִצְרַיִם סְבִיבַת הַיָּאֵר מַיִם לְשִׁתּוֹת
 כִּי לֹא יָכְלוּ לְשַׁתֵּת מִמִּימֵי הַיָּאֵר:³⁵ וַיִּמְלֵא שְׁבַעַת
 יָמִים אַחֲרֵי־כֵן יְהוָה אֶת־הַיָּאֵר:³⁶ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא
 אֶל־פְּרַעֲהַ וְאִמְרַת אֵלָיו

כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני: ²⁷ ואם מאן אתה
 לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים:
²⁸ ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר
 משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריה
 ובמשארותיה: ²⁹ ובכה ובעמך ובכל עבדיך ועלו
 הצפרדעים: ⁽⁸⁾ ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן
 נטה את ידך במטה על הנהרות על היארים ועל
 האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים:
² ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע
 ותכס את ארץ מצרים: ³ ויעשו כן החרטמים בלטיהם
 ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים: ⁴ ויקרא פרעה
 למשה ולאהרן ויאמר העתירו אלי יהוה ויסר
 הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו
 ליהוה: ⁵ ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי
 אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים
 ממך ומבתיך רק ביאר תשאננה: ⁶ ויאמר למחר
 ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו:
⁷ וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך
 רק ביאר תשאננה: ⁸ ויצא משה ואהרן מעם פרעה
 ויצעק משה אלי יהוה על דבר הצפרדעים אשר
 שם לפרעה: ⁹ ויעש יהוה כדבר משה וימתו
 הצפרדעים מן הבתים מן החצרות ומן השדות:
¹⁰ ויצברו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ: ¹¹ וירא
 פרעה כי היתה הרוחה והכבד את לבו ולא שמע
 אלהם כאשר דבר יהוה: ¹² ויאמר
 יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מטף והך
 את עפר הארץ והיה לכןם בכל ארץ מצרים:
¹³ ויעשו כן ויט אהרן את ידו במטהו ויך את עפר
 הארץ ותהי הכןם באדם ובבהמה כל עפר הארץ
 היה כנים בכל ארץ מצרים: ¹⁴ ויעשו כן החרטמים
 בלטיהם להוציא את הכנים ולא יכלו ותהי הכןם
 באדם ובבהמה: ¹⁵ ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע
 אלהים הוא ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם
 כאשר דבר יהוה:

כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני ואם מאן אתה
 לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים
 ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר
 משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריה
 ובמשארותיה ובכה ובעמך ובכל עבדיך ועלו
 הצפרדעים ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן
 נטה את ידך במטה על הנהרות על היארים ועל
 האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים
 ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע
 ותכס את ארץ מצרים ויעשו כן החרטמים בלטיהם
 ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים ויקרא פרעה
 למשה ולאהרן ויאמר העתירו אלי יהוה ויסר
 הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו
 ליהוה ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי
 אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים
 ממך ומבתיך רק ביאר תשאננה ויאמר למחר
 ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו
 וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך
 רק ביאר תשאננה ויצא משה ואהרן מעם פרעה
 ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר
 שם לפרעה ויעש יהוה כדבר משה וימתו
 הצפרדעים מן הבתים מן החצרות ומן השדות
 ויצברו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ וירא
 פרעה כי היתה הרוחה והכבד את לבו ולא שמע
 אלהם כאשר דבר יהוה יהוה אל משה אמר אל
 אהרן נטה את מטף והך את עפר הארץ והיה לכןם
 בכל ארץ מצרים ויעשו כן ויט אהרן את ידו במטהו
 ויך את עפר הארץ ותהי הכןם באדם ובבהמה כל
 עפר הארץ היה כנים בכל ארץ מצרים ויעשו כן
 החרטמים בלטיהם להוציא את הכנים ולא יכלו
 ותהי הכןם באדם ובבהמה ויאמרו החרטמים אל
 פרעה אצבע אלהים הוא ויחזק לב פרעה ולא שמע
 אלהם כאשר דבר יהוה